

środa, 24.04.2024

Pielgrzymka do Niepokalanowa

Pierwszym celem pielgrzymki był Niepokalanów – klasztor franciszkanów konwentualnych założony w 1927 roku przez św. Maksymiliana Marię Kolbego. Na ofiarowanych przez księcia Jana Druckiego-Lubeckiego ziemiach, ojciec Kolbe wraz z braćmi zakonnymi stworzył prężnie działający ośrodek religijny i wydawniczy, w tym słynny "Rycerz Niepokalanej".

Centralnym punktem sanktuarium jest Bazylika Niepokalanej Wszechpośredniczki Łask, wzniesiona w latach 1948–1954 według projektu architekta Zygmunta Gawlika. Świątynia, mogąca pomieścić do 5 tysięcy wiernych, została w 1980 roku podniesiona do rangi bazyliki mniejszej przez papieża Jana Pawła II.

Pielgrzymi mieli również okazję odwiedzić muzeum poświęcone św. Maksymilianowi Kolbemu oraz kaplicę adoracji wieczystej „Gwiazda Niepokalanej”, która od 2018 roku stanowi jedno z 12 międzynarodowych centrów modlitwy o pokój na świecie.

Drugim miejscem odwiedzionym przez pielgrzymów były Miedniewice, gdzie znajduje się Sanktuarium Matki Bożej Świętorodzinnej. Historia tego miejsca sięga 1674 roku, kiedy to rolnik Jakub Trojańczyk umieścił w swojej stodole obrazek Świętej Rodziny przywieziony ze Studziannej. Wkrótce zaczęto przypisywać mu liczne cuda, co przyciągało pielgrzymów z całego regionu.

W odpowiedzi na rosnący kult, w 1737 roku rozpoczęto budowę murowanego kościoła, który konsekrowano w 1755 roku. Cudowny obraz został koronowany 6 czerwca 1767 roku przez biskupa Ignacego Krasickiego. Sanktuarium w Miedniewicach, prowadzone przez ojców franciszkanów, do dziś przyciąga wiernych pragnących modlić się przed wizerunkiem Świętej Rodziny.

Pielgrzymka do Niepokalanowa i Miedniewic była dla uczestników nie tylko okazją do odwiedzenia miejsc o głębokim znaczeniu religijnym, ale także do wspólnej modlitwy i umocnienia więzi wspólnotowych.